

Norrlands guld - När ölen
är viktigare än musiken

NOCTURNAL RITES

Nocturnal Rites har blivit gamla. De har närmast hållit på sedan begynnelsen, släppte sin första skiva 1995 och har kommit upp i åtta studiofullängdare. Den åttonde skivan går under namnet 'The 8th Sin', så vi tog oss ett syndigt snack med bandet.

Text: Caj Källmalm
Foto: Daniel Källmalm
Utförd: 2007.09.05

Mitt i maten, direkt efter soundcheck – snacka om att det kändes som man trängde sig på, speciellt som telefonen ringde hela tiden och Nils Eriksson (bas) och Johnny Lindkvist (sång) hela tiden blev avbrutna av svultna Nocturnal Ritesmedlemmar som ville hitta till middagen. Men som de säger: the show must go on!

Gick soundchecken bra?

- Njaa, ja. Eller jo, det gjorde den väl. Det kan väl inte gå så dåligt på en soundcheck, skrattar Eriksson med munnen full av mat.

Nocturnal Riteskillarna verkar ha en vana att tilltala varandra vid deras efternamn – kanske för att de har två Nilsar, förutom Eriksson också Norberg (gitarr), eller också vill de vara överdrivet formella, typ som poliser eller militärer.

Nåväl, det är september och bandet ska precis göra sin första spelning inför en kort Sverigeturné tillsammans med tyska Free-

dom Call (med vilka ni också kan läsa en intervju i Hallowed).

- Det är skönt att vara på turné igen, berättar Eriksson. Speciellt som det är under lite mer ordnade former nu. Vi brukar spela mycket på helgerna och sådant skit annars, i Sverige. Inga regelrätta turnéer, eller ens under på veckodagarna. Det är skönt att göra något lite mera, ja nu är den ju jätte kort men det sitter ihop i alla fall...

Efter det ringer Erikssons telefon, och det visar sig att Norberg vill hitta till maten men behöver lite vägledning. När han skickat iväg Fredrik Mannberg (gitarr) att leta rätt på honom fortsätter Nisse precis där han slutade.

- Ursäkta. Nej, men det känns kul att göra något som sitter ihop. Som inte är så utspritt och man måste sitta och åka i jävla minibussar och skit. Man kan komma iväg under lite mer ordnade former, sådär.

Kort historia

Nocturnal Rites kommer från Umeå i Norrland och de består idag av, förutom de redan nämnda medlemmarna, Owe Lingvall (trummor). Genom årens lopp (de totalt närmare 17 och som inspelade band 12) har blott fyra medlemmar bytts ut eller lämnat bandet. Senast ut var keyboardisten Mattias Bernhardsson, som lämnade bandet efter 2002 års 'Shadowland', i övrigt har den nuvarande banduppsättningen stått sig sedan 2000 då sångare Johnny Lindkvist skivdebuterade med bandet på den hyllade 'Afterlife'.

Debutskivan hette 'In a time of Blood and Fire' och efter det har bandet successivt hela tiden höjt sin standard, sina försäljnings-siffror och sin popularitet. Med den nya '8th Sin' har de överträffat alla sina tidigare prestationer.

- Den har gått otroligt bra (!), meddelar Eriksson exhalterat.

Förvånansvärt bra! Det trodde jag inte, eller ja det trodde jag kanske, men man vågar aldrig riktigt hoppas. Redan innan den hade varit ute ... redan innan den släpptes hade den sålt mer än förra skivan. Så det är alltid något.

Tillbaka i turnésnacket

Just i intervjudagarna gör alltså Nocturnal Rites först en kortare Sverigerunda på 5-7 datum, beroende på hur man vill definiera turnén (de gjorde två datum först som tekniskt sett inte tillhörde turnén men som låg bara fyra dagar innan den, vilket ibland är normala uppehåll som görs under en turné). Efter detta byter de turnépartner till Thunderstone och gör ett stopp i Japan och sedan 15 Eruopospelningar.

- Ja, vi ska ut, vi ska till Japan först en kort sväng och sedan göra en turné i Europa efter det, bekrä-

tar Eriksson.

Vad tycker ni om Thunderstone då?

- Tja, jag har bara hört någon enstaka låt sådär.

- Det är en jätte bra sångare i bandet, flickar Johnny in. Synd att han slutade.

- Ja, han har ju hoppat av, skrattar Nisse. Men ja, jag tycker de är helt okej. Jag har aldrig lyssnat på dem som band sådär så jag vet inte, men det är säkert trevliga. Såg att Jens Johansson spelade keyboard. Det kan ju bli kul.

Om det blev det eller ej går säkert att hitta information om på www.nocturnalrites.com för den som är intresserad. Hur som helst så hade de ju en Japanspelning mitt i Europaturnerandet, detta beror på att nya skivan sålt överraskande bra i Japan.

- Jaaa, börjar Nisse tveksamt. Alltså jag har ingen som helst aning varför, men det blev så.

Men det var kul, andra vägen hade jag inte velat ha det.

Nya skivan

Så, denna nya skiva som vi pratar så mycket om, vad är det för något? Ja, ni kan ju börja med att läsa min recension (finns på sida 120), efter det går det bra att fortsätta här. Så här tycker Nisse:

- Alltså, vi har ju någon form av sjukdom mot att göra samma sak två gånger. Så vi har ju ... Jag vet inte varför men av något anledning låter alltid våra nya skivor väldigt annorlunda mot den förra. Och den här vart så här produktionsmässigt den mest moderna vi gjort och således också den kanske mest lättgängliga. Med vad i helvete!

Nils telefon ringer igen och han svarar, vilket visar sig vara Owe, den enda som inte sitter och kakar vid det här laget.

- Men ja! Sitter och gör en intervju. Men mitt i maten. Manne gå

och hämta Norberg. Men bakom kylan går du ut. Alltså, utanför logen, så kommer du ut i en korridor och förbi kylan så är det en dörr öppen där.

- Håll till vänster säger jag, skjuter Johnny in i Nisses samtal.

- Nej, du ska inte öppna den. Johnny går och knackar på dörren nu. Om du står vid logen så hör du honom.

Johnny går laglydigt iväg och knackar på dörren medan Nisse fortsätter.

- Ursäkta, vart var vi?

Nya skivan.

- Jo, men det har varit fantastiskt faktiskt. Man får ju alltid lite blandade reaktioner men det har varit överväldigande bra ... övervägande bra, menar jag. Så att det har, jag vet inte men det känns skitkul. Jag har inte så mycket mer att säga, det har varit bra.

Vad säger kritiker och media?

- Ja men alltså, problemet tror jag är med många inbitna, tyska hårdrockare är att så fort de hör en synth eller en sak som inte låter jätte mycket 80-tal är det alltid direkt stora sågen. Det finns ju sådana också, men dem har varit ganska få och jag vet inte... tycker väl mest det är tråkigt för dem som är så trångsynta att dem inte kan komma förbi det som fanns för 20 år sedan.

Faktiskt noterade jag att det är mycket keyboards på skivan...

- Ja, alltså jag tror inte, det är absolut inte mer än det varit på dem andra skivorna, men de har producerat på ett annat sätt och de har en annan roll i låtarna. Och dem är så otroligt genomproducerade. Det tog typ fem veckor bara att göra keyboarden, åtta timmar per dag. Jag tror aldrig vi jobbat så länge på någonting på en skiva någonsin. Det tog typ tre och en halv dag att göra hela skivinspelningen.

Är ni nöjda då? Med det som blev i slutänden?

- Ja, faktiskt! Nu har ... nu bru-

kar jag aldrig lyssna på det vi har gjort efteråt, men det känns bra!

Om press utifrån

Sju skivor med konstant ökande standard och de senaste har varit kritikerrosade hela vägen. Man kan ju börja undra över om killarna till denna och kommande skivor börjat känna press på sig att prestera. Fans, kritiker och alla förväntar ju sig numera en viss kvalitet från Norrlänningarna.

- Nej, Gud nej!

Det är Johnnys spontana reaktion, Nisse funderar en stund innan han slänge rin en känga till musikskribenter världen över:

- Jag vet inte, jag tror att det där är nog en sådan sak som kommer från media, om vi säger så. I alla fall för oss. Jag menar, det handlar ju om att spela musik och det är fan inte mer allvarligt än att spela musik. Det är ju ingen som kommer att dö bara för vi har gjort någonting annorlunda eller för att någon tycker det är dåligt. Så länge vi tycker det är kul att göra skiten så är det ju bra.

- Jag menar, fortsätter Nisse, vi skriver musik sedan gör vi en skiva. Punkt slut, så allvarligt är det. Det är väl det det handlar om ändå - att göra skivor. Det är om man börjar analysera och ska plocka isär skivorna och analysera varenda liten detalj i varenda låt dem så blir det ju bara väldigt analt till slut av hela grejen.

Det kunde inte vara mer tydligt hur bandet ställer sig i denna fråga. Samma sak gäller skivomslag, titlar och liknande.

- På de senaste tre skivorna har det blivit att vi en minut innan deadline hittar på en titel och så ringer tyskarna och skriker könsord, på tyska, att vi måste hitta på en titel. Men jag vet inte, det känns som en detalj i sammanhanget. Alltså, jag tror det är viktigt att omslaget ser okej ut och titeln låter intressant sådär, men det känns ändå att om vi ställer

det mot musiken och produktionen och hela den där grejen känns ändå omslaget och titeln som en parantes i sammanhanget. Så länge det inte ser ut och låter som att vi är ett bluesband från 70-talet. Så länge det följer i samma anda. Så vi gav väl honom ganska fria händer, han som gjorde omslaget senast.

- Du är inte ute efter att rädda världen, skjuter Johnny in, med din musik?

- Jo, jag har en dold agenda som du inte vet om.

- Det är du och Bono?

- Japp!

Så det är miljö ... fred på jorden...?

- Ja ... det får Bono sköta om, skrattar herrarna Rites.

Turnésnack igen

Så hur fungerar de nya låtarna live? Är de anpassade för publikskuttande eller är det sofflyssnande som gäller? Ja, vid tidpunkten för intervjun hade de provat vissa av låtarna med goda resultat.

- Det har gått bra, meddelar Nisse exhalterat! Vi har bara ... alltså, första gången vi provade låtarna var på den här Gates of Metal båten i april. Och det var ju kul! Men efter det har vi spelat lite grand i Sverige och då har vi spelat i alla fall tre av låtarna från nya skivan.

- Och det har fungerat bra, fyller Johnny in lika optimistiskt.

- Det har fungerat kanon!

Har ni annars några roliga turnéminnen att dela med er av?

- Man får ju den frågan jävligt ofta eftersom...

Nisse hinner inte längre innan hans telefon ringer igen, vem det är nu märker jag inte, men det är fem Ritesare i rummet redan så jag gissar på någon hungrig turnéledare eller så.

- Nej, men jag vet inte, fortsätter han efter samtalet. Man får den där frågan om turnéminnen

jävligt ofta, men jag tycker allt är som en stor klump. Jag kan inte singla ut några minnen. Kan du?

Frågan riktas till sångfågel Johnny just som han ska skyffla in en gaffel med mat i munnen.

- Jag måste tänka, svarar han och lägger ned gaffeln utan att ha ätit något.

- Alltså, det finns ju många minnen, fortsätter Nisse. Det är det som är problemet. Hade man

gjort *en* turné och sedan suttit och spelat *fia* hade det nog inte varit några problem.

- Men vi har ju så jätte kul hela tiden, fortsätter Johnny nu med mat i munnen. Det händer ju saker exakt hela tiden.

- Ja, vi kan ju sitta i fem timmar och berätta om det, men...

- Något som sticker ut, vet jag inte...

Är det något specifikt band el-

ler så som varit extra roliga då?

- Biff i Saxon gillar jag, svarar Johnny ganska fort. Han har sådan pondus, sådan utstrålning. Ja, nej... så det kanske var därför.

- Han gjorde ju sitt jobb, punkt slut. Han var där för att sjunga hårdrock, och han har gjort det förr, punkt slut.

Nisses punkteringar får avsluta den diskussionen, och vi kastar oss raskt in på nästa ämne:

Yngwie Malmsteen

Diskussionen om Yngwie börjar inte medvetet, utan halkar in på det eftersom. Frågan jag ställde handlade om vad de tycker om sina äldre skivor idag, om de fortfarande känner sig nöjda nu med dagens prestationer i ryggen.

- Jag lyssnar aldrig på det vi själva gjort, meddelar Nisse snabbt och bestämt som om det vore något fult att göra det. Har aldrig gjort. Skulle vara av nostalgiska skäl någon gång, sådär. Men jag brukar inte poppa på det jag själv gjort när jag kommer hem på kvällarna.

- Ungarna brukar sätta på det ibland, berättar Johnny. Då skriker jag alltid "sänk för i helvete!" åt dem.

- Men det är inte så kul att lyssna på sig själv, fortsätter Nisse. Det är kul att göra låtarna och spela in det och få det som man vill ha det, men att sedan sitta och lyssna på det, jag vet inte ...

Eftersom jag varit på Swedish Metal Expo där Yngwies sätt att agera på fick sig en känga här och där, bland annat hur han *enbart* lyssnar på sina egna skivor hela tiden, tar jag upp honom som kontrast.

- Jag kan tänka mig att han onerner när han lyssnar på sin egen musik, svarar Nisse skarpt när jag tar upp honom.

- Mmhmm, vet du sådant, svarar Johnny misstänksamt och Nisse blir alldeles röd i ansiktet.

Nisses planer

Det är inte det enda Nisse har att generas för denna kväll. Inte nog med att Fredrik Mannbergs gitarr fastnar i hans hår under konserten så att det ryker lite tovor ur hans hjässa, vi får också – helt exklusivt – veta från Johnny vad Nisse planerar inför 2008.

- Nisse ska åka Vasaloppet nu i vår.

Så hur kom vi in på detta? Vi tar det från början ... Jag frågade om bandets planer efter deras höstturnéer och det svar jag fick var väldigt norrländskt.

- Dricka öl, svarar Nisse efter att ha lyft upp en ölflaska och pekat på den. Nej men, allt möjligt.

Och det var här Johnny berättade om Vasaloppsplanerna till sällskapet stora förtjusning.

- Ja, jag har tränat som satan, svarar han med skratten i halsen.

Och tjejmilen ska jag springa.

Här tror jag ärligt att Johnny ska ramla av stolen av skratt. Jag påpekar för Nisse att tjejmilen var för bara någon vecka sedan, så de tär nästan ett helt år till dess.

- Det får bli nästa år då, skjuter en tårögd Johnny in.

- Blir väl ett könsbyte också.

- Sedan hinner du nog inte med så mycket mer.

- Nej, det blir fullt upp med tjejmilen och könsbyte.

Vad säger man? Norrlänningar...

Åtta synder

Efter detta går vi tillbaka in på nya albumet. Vilka synder är syndigast, enligt bandet? Ja, man bör ju i alla fall hålla sig borta från Nocturnal Rites när de äter, det har jag på nära håll fått erfara.

Vi har en lista på synder och två alternativ – allt Johnny och

Nisse behöver göra är att komma fram till vad som är mest syndigt av de två.

Synd 1 - Vad är mest syndigt av att sluta spela musik eller sluta spela metal men fortsätta spela musik?

- Att sluta spela musik, svarar Johnny kvickt.

- Ja, fyller Nisse in, det spelar ingen roll om man spelar metal eller jazz eller disko...

- Dansband skulle ju vara fet-hårt, avbryter Johnny och börjar sjunga. *Leende guldbruna ögon...*

Ska ni inte sjunga *Leende guldbruna ögon* ikväll?

- Jo fan, svarar Nisse.

Synd 2 - Vad är mest syndigt av att använda rapsång eller opera-sång?

- Rapsång, det är definitivt, sva-

"That's all folks!" avslutar Johnny Nocturnal Rites spelning.

Synd 5 - Vad är syndigast av att läsa Bibeln eller Koranen?

- Oj, vilken fråga, börjar Johnny. Nu får vi hatbrev snart. Muhammedbilder ska vi rita ikväll, på bussen.

- Nej jag har inget förhållande alls till någon av dem, berättar Nisse.

Det är lika syndigt med båda två, eller?

- Ja, tror fan det, avslutar Nisse så väldigt Kristet.

Synd 6 - Är det mest syndigt att åka på turné med trummaskin eller spela in en skiva med trummaskin?

- Att åka på turné, börjar Nisse väldigt övertygat innan Johnny avbryter honom.

- Vad skönt det skulle vara utan trummis på turné!

- Ja, för fan, hänger Nisse på. Det är ju bättre det! Det är inte syndigt att ha med sig en trummaskin, det måste vara jätte enkelt! Bara Lägga ner den i väskan när man är färdig.

- Det är billigare, mer gage, börjar Johnny och räknar på fingrarna.

- Men jag spelar hellre in en skiva med en trummaskin än åker på turné med en, egentligen, berättar Nisse.

Egentligen?

- Ja, egentligen.

Synd 7 - Vad är mest syndigt: att äta snuskigt på en fin restaurang eller äta fint på en snuskig restaurang?

- Oh jävlar, börjar Nisse.

- Ja, du äter ju sluskigt vart du än äter, skjuter Johnny in. Så för dig går det ju inte att svara på den frågan.

- Nej, det är nog svårt, svarar Nisse med svårt för att hålla sig för skratt.

- Du slaskar ju fastän ... det gör ju alla. Dem spelar i 102 db här

rar Nisse säkert innan han kastar en blick på Johnny. Eller vadå?

- Nej men, tycker du? Tycker du, Johnnys ironi får Nisse att rodna igen. Alltså där har jag svårt att hålla mig ... Ja, skitsamma.

Men du är ju bara sångare så du har ingen talan.

- Nej precis, mummlar Johnny medan Nisse sitter och flinar.

Synd 3 - Vad är mest syndigt av att turnera med Metallica eller Eminem?

- Metallica, svarar Nisse spontant innan han gör en lång paus. Eller nej, det vete fan. Det är nog båda och.

- Ja, jag skulle göra båda, med-

delar Johnny, gärna! Eminem skulle vara kul.

- Jag tror nog att det är inget som är syndigt, lägger Nisse till och blir plötsligt väldigt politiskt korrekt.

Synd 4 - Vad är mest syndigt: att dansa balett eller dansa över huvudet?

- Dansa är gay hur som helst, svarar Nisse.

- Men att dansa balett, skjuter Johnny in, där går fan gränsen!

- Ja, det är lite väl gay va?

- Jo, men ... nej fan. Det gjorde vi på 80-talet...

Ingen balett alltså?

- Nej, meddelar Nisse bestämt.

ute, du slaskar i 104.

- Ja, det är nog möjligt. Nej alltså, men det är nog ändå att äta fint på en sluskig restaurang eftersom vi är så sluskiga allihop redan, berättar Nisse men det har vi redan märkt under intervjun.

Den åttonde synden - Vad är mest syndigt, av att titta på basket eller titta på damfotboll?

Varför damfotboll undrar den feministiska människan då och svaret är att Nocturnal Riteskillarna är från den enda staden i Sverige där damfotboll faktiskt har riktigt stor publik - Umeå.

- Nej, jag aldrig kollat på något av dem, avslöjar Nisse. Men basket känns

ju väldigt långt borta. Då måste man för det första vara inomhus och sedan är det ju inte ens kul.

Så ingen basket?

- Nej, det är mest syndigt.

Avslutande

Efter detta vet vi alltså att Nocturnal Rites inte lyssnar på sina egna skivor, de dricker mycket öl, de gillar varken basket, dans eller rapsång. De känner till Yngwie Malmsteens musiklyssnarvanor, de har inga turnéminnen och de äter som hungriga vargar som inte ätit på flera veckor. Men vi vet också en till sak, Nocturnal Rites är inga direkta musikfantaster. På frågan om de känner

till kvällens scenpartner Freedom Call får vi detta svar från Nisse:

- Ja, det är ett bra band. Men jag har egentligen aldrig hört dem heller. Jag är inte så jäkla insatt i band sådär, men det jag hört tycker jag är bra!

Du lyssnar inte så mycket på musik, eller? Du bara gör det?

- Ja, precis.

Efter det har Nisse bara en sak att tillägga:

- Det där, säger han och pekar på sin öl. Det är ingen Norrlands Guld, men det skulle mycket väl kunna vara det. På deras nya T-shirts har de ett tryck med en logotyp som ser ut som Norrlands Guld-logotypen, med Nocturnal Rites tryckt istället för det andra No-ordet.

Jag hoppas alla lärt sig lika mycket om Norrlänningar ifrån denna intervju som jag - de går inte att lita på. De är onda. Och de dricker öl! Men de kan göra bra musik också.